⁊ scandalū notoriū datū ī materia scisma tis ⁊ periurij ⁊ incorrigibilitatē sit ab omni officio papat⁹ vero vl' ꝑtenso rationabiliter ⁊ iudicialiter deponend⁹ put multi solēniter ex iuriby allegarūt ⁊ ꝓbauerūt nihilomin⁹ ex solis eisdē ꝓductis ⁊ ꝓbat⁹ nō videt sufficiēter cōcludi q̄ sit hereticus ꝓprie dictus/nisi confundat ex ꝓprijs assertionib⁹ suis/ꝓstitutionib⁹ ⁊ respōsionibus datis tam ꝗbo q̄ scripto. Quā obrem studiosi⁹ scriptū est vl' articulatū circa hmōi assertiones/attēto ꝑcipue q̄ nonnulli reuocāt ī dubiū an papa deponi possit. vel habeat iudicē superiorē in quocūq̄ crimine/nisi sit a fide deui⁹ vel heretic⁹ proprie dictus.

Finis tractat⁹ ꝓtra petrū de luna

Discussio illius assertionis

Sñia pastoris etiā iniusta tenēda est ꝑ eundē cancellariū.

1 Casus est Quidā se gerēs ꝑ cōmissario pape/posuit ī suo processu publico assertionē que sequit. Sentētie nostre etiā si essent iniuste/sunt tenēde ⁊ timēde. Queritur sup hac assertione. Primo si sit falsa et erronea. Secō si sit iudicō fidei reprobāda. Tercio si assertor sit ad iudicium fidei rationabiliter euocand⁹. Arguit q̄ sit vera/qr ꝓ m beatū Gregoriū/sentētia pastoris siue iusta siue iniusta fuerit timēda est. Cui ꝓsonat vrban⁹ papa dicēs q̄ valde timēda est sentētia ep̄i licet iniuste liget Sz papa ne dū est pastor vl' eps. sz supernus pastor ⁊ eps. Sz ꝓtra est dictū hieronimi sup epl'am pauli ad philemonē/et fundat in dicto Isaie. v. Si q̄s dixerit iustū iustū abomīabilis est apud deū. Et gregori⁹ in omet. xxvij. Ipse ligandi atq̄ soluendi ꝑtāte se priuat/q̄ hanc ꝑ suis voluntatib⁹/⁊ nō ꝑ subditor iuriby exercet. Et idē Tūc est ꝗa absolutio ꝑsidētis. cuz interni iudicij sequit arbitriū Et idē. Nō debet is penā sustinere canonicā in cuius damnationē nō est canonica ꝓlata sententia. Constat aūt q̄ sententia iniusta nō est canonica ⁊c.

2 Ponunt ꝑ decisione ꝓpositiones que sequunt ad examinandū.

Hec assertō ꝓposita in ꝓcessu publico si sit erronea ī fide ⁊ moribⁿ nō est dissimulanter ꝑtereunda/cū sit scandalosa ⁊ ex deliberatione posita. Hec assertio est vna ꝓpositio ꝓditionalis/includēs vnā ꝓsq̄ntiā talē/si sentētie nr̄e sunt iniuste/ille etiā sūt tenēde ⁊ timēde. Hec assertio ꝓditionalis sic resoluta/si sit falsa/est impossibilis/patet hec ꝓpositō sic ⁊ ꝑcedēs/ex regulis infallibiliby logicor/addēdo q̄ assertō ꝑdicta ꝓtinet istā vniuersalē/q̄ omes sñie dicti cōmissarij q̄ ꝗtūcūq̄ iniuste sūt tenende. Hec assertio falsa est/qm̄ oppositū ꝓseqntis stat cū antecedēte/qm̄ stat aliq̄s sentētias pastoris vl' pape ⁊ suor cōmissarior nō esse tenēdas/īmo nec timendas dū sūt iniuste. Et ꝗ in multis casib⁹. Primo si sentētia lata sit post appellatōnez legitimā/vt notauit Innocēti⁹ terci⁹ ī epl'a ad archiepm senonen̄. Secō si ꝓtineat error intolerabilē/vt notauit idē. Et hoc ml'tipliciter ꝑt euenire/cū null⁹ pastor viuens ī terr⁹/īmo nec papa sit impeccabil/quin possit abuti sua ꝑtāte/cū circūdatus sit infirmitate. vt dicit ad Heb. Un⁹ cas⁹ est si sentētiet ex ꝑsse vl' etiā implicite ꝓtra fidē ⁊ scripturā sacrā. Alter si sentētiet in ꝑiudiciū veritat⁹ vite ⁊ iusticie. vt si volēs rape spōsam alteri⁹/ferat in cōtra nitētes sentētiā excōicatōnis. Alter si sentētiet in ꝑiudiciū iuste libertat⁹/vt si volens vsurpare ciuitatē vni⁹ principis ferat sentētiā excōicatōis ī nolētes eā sibi tradere/⁊ ita ꝗ ml'tis similib⁹/vt si excōicare velit illos q̄ suo regi ⁊ suis edictis rationabiliby obediunt. Notauit hec Innocēti⁹ vbi pri⁹/⁊ habet fundamentaliter ex infallibili lege diuīa ⁊ naturali: cui⁹ deductionē hic obmittim⁹. Hec assertio est impossibilis. Sequit hec ex ꝑcedētib⁹. Notādo q̄ iuraquib⁹ inniti videt nō loquunt tali modo ꝓditionali ⁊ ypothetico. nec dicūt q̄ sñia pastoris sit tenēda. qr lōge aliud est dicere q̄ sentētia aliq̄ sit timēda/⁊ q̄ sit tenenda/qr tyrānica iniq̄tas etiā timeri ꝑt/sz nō teneri debet/īmo ꝓtemni vel perseq̄. Hec assertio censenda est erronea ꝗ bonos mores/⁊ canones/patet qr cū spectet ad mores ⁊ canones sic ꝓstat/⁊ nō est eis ꝓformis in veritate/īmo nec esse ꝑt/sic patet ex ꝑcedentib⁹. sequit q̄ est eis dissona atq̄ ꝗria. Hec assertio debet ī fide merito suspecta reputari/patet ex ꝑcedētib⁹. ⁊ ꝗ accipiendo fidē ꝑ obiecto fidei ꝑ scriptura sacra ⁊ iure diuino. Hec assertio reddit assertorē suū in fide suspectū/⁊ ita ꝓsequenter ad iudiciū fidei rationabiliter euocandū/

q̃ cõpellend⁹ erit vel se exponere/vel reuocare/vl' si ptinaciter renuerit/reliquendus erit iusticie seculari. ¶ Cõsequẽter ad aggrauationẽ dicte assertõis cũ ptestatione q̃ fit ad finẽ ciuilẽ ⁊ ecclesiasticũ/⁊ p defensione catholice veritat⁹/⁊ eccl'iastice libertat⁹/⁊ nõ ad ingerendũ crimẽ lese regie maiestat⁹/inserunt ppositõnes q̃ sequunt. ¶ Rex xpianissim⁹ francoꝝ iurauit ĩ sua ꝯsecratõe defendere ⁊ tenere iura ⁊ libertates eccl'iaꝝ regni sui. ¶ Rex idẽ pluries a viginti annis citra/habuit ꝯuocationẽ et cõciliũ plat oꝝ ⁊ vniuersitatũ regni sui/ad q̃ꝝ deliberatões ⁊ requestũ ꝯclusit solẽniter p arrestuꝫ curie sue supme plamenti/q̃ eccl'ia gallicana ĩ se ⁊ ĩ mẽbris suis/ad suas antiq̃s ⁊ legitimas libertates reducere tur/nominatim ĩ collatõe bñficioꝝ/p ordinarios/⁊ ĩ electõibꝫ faciẽdis. ¶ Rex idẽ ⁊ legitim⁹ fili⁹ su⁹ nunc regẽs nouissime/post q̃ttuor ⁊ quiq̃ annos/fecerũt idẽ arestũ solẽniter publicari cũ adiectõe penaꝝ in rebelles. ¶ Rex idẽ debꝫ reputare q̃ sententie cuiusq̃ pastoris etiã sũmi pontific⁹ facte vl' late in oppositũ mediate vl' ĩmediate/sũt iniuste/⁊ ꝯtinẽt errorẽ intolerabilẽ/ꝯtra publicã iusticiã/⁊ ĩ vsurpatões indebitã/⁊ ex ꝯseq̃nti nec tenẽde sibi sũt/nec necessario timẽde/p̃sertim cũ obtulerit in facie ꝯcilij general' Constañ./se paratum velle ꝓuidere statui sũmi pontificis sicut alij reges ⁊ regna/p pte sua. Dicit̃ ꝫ q̃ nõ sũt necessario timẽde/q̃ possũt timeri a timoratis ꝯsciẽtijs/in alio casu/q̃ꝫ nis non ob ꝫ sint tenẽde. Multuꝫ enĩ refert dicere q̃ sint tenende/⁊ dicere q̃ sint timẽde. Et ideo assertor p̃dict⁹ q̃ addidit de suo q̃ sententie pastoris iniuste sũt tenẽde/valde temerarie ⁊ scandalose ⁊ erronee videt̃ fuisse locut⁹/nc iura quibꝫ inniti videt̃ loquuntur modo suo/imo lõge modestius/ita vt possint ad veꝝ sensũ reduci/nõ aũt assertõ sua modo q̃ posita est/sic̃ patet ex ppositõnibꝫ antedictis. ¶ Rex idẽ p̃t se tueri ꝯtra ꝓcedẽtes in eũ vl' suos/occasione p̃dicta/sic̃ ꝯtra volẽtes vsurpare possessiones tpales regni sui/imo mag⁹/q̃ꝫtũ spũalia ⁊ ecclesiastica potiora sunt tpalibꝫ. ¶ Rex idẽ debet habere subditos suos p̃sertim ecclesiasticos/fauorabiles in dicta ꝓsecutione ⁊ obediẽtes iuxta monitionẽ apl'icam debent obedire regi tãq̃ p̃cellẽti/⁊ ꝫ p̃cipue dũ vtit̃ sua legitima ptãte in ꝯseruatões ꝓprũ iurati/⁊ eccl'iastice libertat⁹ tuitões. ¶ Rex idẽ debet ꝓtegere subditos suos/si p̃missoꝝ occasione/⁊ ꝓpter obediẽtiã sibi factã/pati habeãt ⁊ assumere causã ĩ se/⁊ sub hac ꝓtectõne subditi tã seculares q̃ꝫ eccl'iastici debẽt ⁊ possũt in quiete viuere/nõ pl⁹ sapiẽtes q̃ꝫ oportet. ¶ Rex idem p̃t ratõnabiliter ꝯqueri de subditis suis/presertim eccl'iasticis/si in p̃dicta reductõe libertatũ inueniant̃ tepidi/⁊ tergiuersatores/⁊ claudicãtes/⁊ p̃t ab eis p se aut suos exigere rõnes/quibꝫ mouent̃ sentire cõtra deliberatões ne dũ ꝯcilij sui sz suoꝝ plat orũ/ac vniuersitatũ regni sui. Letetꝝ de penis p eundez infligẽdis iubet ecclesiastica modestia quiescere/nec hr̃e sermonẽ.

Tractatus eiusdem

ad puinciale celestinoꝝ sup ꝯsiculo canticĩ marie. Suscepit israel pueꝝ suũ. ¶ De susceptione xpi allegorice p. xxiiij. veritates Tropologice vero ⁊ anagogice p. xij. veritates.

Incipit epistola Cãcellarij Parisieñ. de susceptione humanitatis xpi ⁊ tropologica.

Prologus.

Beuerẽdo in xpo dño puinciali celestinoꝝ fratri Johanni Bassandi. su⁹ Johãnes cancellari⁹ parisieñ. Ea q̃ ad pietatẽ sũt xpiane religionis ⁊ sursũactionis iugiter meditari. Cecinit maria Suscepit israel pueꝝ suuz. Cecinit huic notule sui cantici canticoꝝ mater ecclesia xpo iubilãs. Tu inq̃t ad liberãdum susceptur⁹ hoiez nõ horruisti ꝯginis vteꝝ. Qd̃ verbũ sub hac ꝓprietate suscipi debz. Est enĩ improprium xps suscepit humanitatez q̃ factũ est. vt xps esset hõ. ⁊ hõ de⁹. Quia xps de⁹. sz nõ semp de⁹ fuit xps. q̃ nec sp de⁹ fuit hõ. nec ex ꝯseq̃nti xps. cũ nõdum susceꝑat humanitatẽ xps deus. de q̃ susceptione colligam⁹ aliq̃s veritates accõmodas. petitioni tue pater honorãde.

¶ Incipit prima veritas.

Christus per bmõi susceptionẽ q̃ dicit̃